

La revisió del Pla Especial, una oportunitat.

Ja fa uns mesos que la Diputació de Barcelona ha iniciat els treballs per a la revisió del Pla Especial del Montnegre i el Corredor. Aquest pla, vigent des de 1989, va substituir les normes subsidiàries que des de 1974 establien un règim especial per a aquestes serres. Són, doncs, gairebé quaranta anys que el Montnegre i el Corredor han comptat amb una reglamentació específica.

Al llarg d'aquests anys la nostra societat ha conegut una evolució accelerada que ha portat, entre altres coses, a la despoblació de la muntanya i a un amagriment sense precedents del sector primari.

D'altra banda, al llarg d'aquests anys també, la sensibilitat medioambiental ha passat a ser un denominador comú de la nostra societat, i la nombrosíssima legislació sectorial que s'ha anat promulgant -d'urbanisme, d'aigües, forestal, agropecuària, alimentària, del lleure...- ha anat recollint aquesta sensibilitat.

No volem entrar aquí en valorar la tasca duta a terme a través de l'administració del parc en l'etapa que estem concluint, volem, això sí, cridar l'atenció sobre la necessitat que un pla especial de l'any 2010 ha de ser quelcom molt diferent del que ha estat l'anterior.

De molt poc serviria un parc entès com una instància administrativa més, com una administració que s'ha de fer un lloc entre la legislació sectorial vigent, incrementant el rigor o multiplicant les cauteles en els tràmits administratius, o simplement regulant de manera redundant el que ja està regulat. Pensem que un parc d'aquesta naturalesa no seria l'instrument que el Montnegre i el Corredor necessiten avui.

Veiem, en canvi, aquesta revisió com una oportunitat. Una oportunitat per a endagar polítiques que ajudin a fer d'aquest espai una muntanya viva, un espai rural amb una dinàmica pròpia, no pas un simple jardí per a visitants urbans. Ens referirem ara només a dues d'aquestes polítiques que considerem essencials: la recuperació de l'habitatge permanent i la participació.

Pensem que cal establir una sèrie de mecanismes que contribueixin a recuperar la presència humana permanent a la muntanya. Aquesta presència ha estat un artífex primordial del paisatge que tenim. D'altra banda, l'existència d'una comunitat implicada amb el medi és la millor i més econòmica garantia de la seva conservació.

Per a recuperar aquesta presència cal facilitar la restauració dels antics masos, cal que els nous estadants disposin dels serveis que la nostra societat demana avui, cal que s'hi puguin desplegar activitats que els permetin guanyar-se la vida. L'activitat forestal, agropecuària i turística s'ha de potenciar i ajudar.

Veiem també aquest pla com un projecte compartit per tots els que hi tenen quelcom a dir: A banda de la necessària participació dels usuaris i a un nivell molt diferent cal tenir en compte en primer lloc els ajuntaments, com a administració més propera, com l'administració dels qui

hi viuen. En segon lloc dels propietaris rurals, com un element que té facultats per a intervenir de forma activa en aquest territori. Cal que aquests dos elements s'integrin de forma clara en la gestió de l'espai si volem que en resulti una gestió eficaç.